

Dosarul nr. 2ra-1537/22
2-19139980-01-2ra-25102022

Prima instanță: (Judecătoria Cahul, sediul Central) D. Bosîi
Instanța de apel: (Curtea de Apel Cahul) R. Petrov, N. Bondarenco, S. Pilipenco

Î N C H E I E R E

30 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Calmîc Nina, prin intermediul avocatului Vanțevici Ion,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Iurov Victor împotriva Ninei Calmîc cu privire la încasarea prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 09 iunie 2022,

c o n s t a t ă :

La 30 august 2022, Iurov Victor a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ninei Calmîc cu privire la încasarea prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, Iurov Victor a menționat că este proprietarul apartamentului XXXXX, iar pârâta este proprietara apartamentului XXXXX din același bloc.

În noaptea spre 04 iulie 2019, apartamentul său a fost inundat de la etajul de sus, a cărui proprietar este Calmîc Nina.

La 09 iulie 2019, a fost întocmit Actul prin care s-a constatat inundarea apartamentului de la etajul de sus.

Iurov Victor a solicitat încasarea de la Calmîc Nina a sumei de 15 712 lei cu titlu de prejudiciu material, încasarea sumei de 2 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și încasarea sumei de 471 de lei cu titlu de taxă de stat.

Prin hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 07 octombrie 2021, s-a admis acțiunea depusă de Iurov Victor.

S-a încasat de la Calmîc Nina în beneficiul lui Iurov Victor suma de 15 712 lei cu titlu de prejudiciu material, încasarea sumei de 2 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și încasarea sumei de 471 de lei cu titlu de taxă de stat.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că reclamantul este proprietarul apartamentului XXXXX, iar pârâta este proprietara apartamentului XXXXX din același bloc.

În noaptea de 04 iulie 2019, în jurul orelor 03, apartamentul reclamantului a fost inundat, iar pe faptul dat, de către tehnicianul ÎMGFL Cahul, Grecu Viorica, la data de 09 iulie 2019 a fost întocmit actul de constatare, potrivit căruia inundarea apartamentului ce-i aparține cu drept de proprietate lui Iurov Victor, a avut loc din motiv că în bucătăria din apartamentul nr. 19, s-a deteriorat un furtun vechi care conduce apa spre robinet.

La 08 august 2019, de către specialistul în domeniul construcțiilor Ghețivu Gheorghe a fost întocmit Deviz local, potrivit căruia prejudiciul material cauzat lui Iurov Victor în urma inundației a fost estimat la suma de 15 712,03 lei.

În astfel de circumstanțe, instanța de fond a constatat că reclamantul întrunește toate condițiile ca parte prejudiciată, și prin urmare este în drept să pretindă la încasarea prejudiciului material de la Calmîc Nina, or, sursa inundației apartamentului XXXXX, este anume apartamentul XXXXX, ce aparține pârâtei, amplasat deasupra imobilului prejudiciat.

Instanța a reținut că, în urma acțiunilor pârâtei, i-a fost cauzat prejudiciu material reclamantului prin inundarea apartamentului, care se manifestă prin neglijența față de proprietatea sa, fiind ignorate prevederile art.500 alin.(6) din Codul civil, potrivit cărora proprietarul este obligat să îngrijească și să întrețină bunul ce-i aparține dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

Răspunderea pentru prejudiciul cauzat prin scurgerea din construcție este o răspundere obiectivă, angajându-se indiferent de vinovăția posesorului construcției. Posesorul nu poate înlătura răspunderea, dovedind că a luat toate măsurile pentru evitarea scurgerii din construcție.

Posesorul se poate exonera de răspundere probând existența unor cauze străine, care au dus la cauzarea prejudiciului și anume forța majoră sau vina persoanei prejudiciate.

La speță, instanța de fond a concluzionat că Calmîc Natalia, fiind proprietara apartamentului XXXXX, nu a demonstrat prezența acestor două condiții, care ar exonera-o de răspundere materială.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 09 iunie 2022, s-a respins apelul declarat de Calmîc Nina și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 07 octombrie 2021.

La 19 septembrie 2022, Calmîc Nina, prin intermediul avocatului Vanțevici Ion, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie respinsă.

Recurenta Calmîc Nina, în motivarea recursului a invocat că instanța de apel a apreciat arbitrar probele.

De asemenea, a menționat că Actul de constatare nr. 159 din 09 iulie 2019 a

fost întocmit de către tehnicianul IMGFL, Grecu Viorica fără însă ca aceasta să efectueze o cercetare a ambelor apartamente, fapt confirmat de martorul Chizițchi Alexandr.

Cu atât mai mult, Actul de constatare a fost întocmit în lipsa sa, prin urmare, este lovit de nulitate absolută și nu poate fi administrat ca probă.

Referitor la probele care ar demonstra pretinsa valoare a prejudiciului material în mărime de 15 712 lei, recurenta a relevat că, la materialele cauzei lipsesc careva acte care ar confirma că Ghețivu Gheorghe este specialist în domeniul construcțiilor, motiv pentru care concluziile ultimului referitor la constatarea prejudiciului material și mărime acestuia, sunt inadmisibile.

La fel, a reiterat că instanțele de judecată urmau să aprecieze critic concluziile lui Ghețivu Gheorghe, care fiind audiat în ședința de judecată, a declarat că nu a cercetat apartamentul pârâtei, iar concluzia și-a formulat-o în urma studierii actului de constatare nr. 159 din 03 iulie 2019 întocmit de către IMGFL.

Prin urmare, recurenta a specificat că investigația apartamentelor urma a fi efectuată de către un expert licențiat în domeniul construcțiilor.

Componenta delictului civil include următoarele elemente (condiții): prejudiciul, fapta ilicită, raportul causal dintre faptă și prejudiciu și vinovăția. Lipsa unei condiții exclude răspunderea delictuală.

În consecință, recurenta a invocat că deoarece Iurov Victor nu a putut demonstra cu probe veridice cauzarea prejudiciului material și mărimea acestuia, instanța de fond a emis o hotărâre neîntemeiată și astfel se impune casarea hotărârii instanței de fond și decizia instanței de apel și pronunțarea unei hotărâri prin care să fie respinsă acțiunea ca fiind neîntemeiată.

La 27 octombrie 2022, instanța de recurs a expeditat în adresa intimatului copia recursului, fiind recepționat de către Iurov Victor la data de 01 noiembrie 2022, conform avizului de recepție (f. d. 157).

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Cahul a emis dispozitivul deciziei la 09 iunie 2022, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 19 septembrie 2022, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea *Botten v. Norway*, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea *Helmers c. Suediei* 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Calmîc Nina, prin intermediul avocatului Vanțevici Ion, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Calmîc Nina, prin intermediul avocatului Vanțevici Ion.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Mariana Pitic

Victor Burduh